

Κυριακή 18η Ὀκτωβρίου 2026

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

(Λκ. 10, 16 – 21).

«χαίρετε δέ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Λκ. 10, 20).

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία προβάλλει στό νοητό της στερέωμα μία μεγάλη μορφή τῆς πίστεως, τόν Ἅγιο ἐνδοξο Ἀπόστολο καί Εὐαγγελιστή Λουκᾶ. Ὁ Λουκᾶς δέν ἦταν στήν ομάδα τῶν δώδεκα μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ. Ποτέ ὁ Λουκᾶς δέν ὑπῆρξε αὐτόπτης τοῦ Κυρίου οὔτε τόν εἶδε, ἔστω καί γιά μία στιγμή, ζωντανό στή γῆ. Ὁ Λουκᾶς ἔγινε χριστιανός μετά τή συνάντησή του μέ τόν Ἀπόστολο Παῦλο. Ὑπῆρξε μαθητής τοῦ Παύλου, πιστός, ἀγαπητός καί φιλότιμος συνεργός στό ἱεραποστολικό ἔργο.

Τούτη τήν Κυριακή, πού τιμοῦμε τή μνήμη αὐτῆς τῆς σπουδαίας ἀποστολικῆς

προσωπικότητας, στή Θεία Λειτουργία ακούσαμε
 ένα απόσπασμα από τό δικό του εὐαγγέλιο. Σ'
 αὐτό τό απόσπασμα ὁ Κύριος ὁμιλεῖ σέ ἑβδο-
 μῆντα μαθητές Του, πού τούς διάλεξε μετά τούς
 δώδεκα. Δέν τούς ἐπαινεῖ γιά τά πνευματικά τους
 κατορθώματα. Τούς λέγει νά μή χαίρονται,
 ἐπειδή τά δαιμόνια ὑποτάσσονται σ' ἐκείνους.
 Αὐτό δέν προέρχεται ἀπό τή δική τους δύναμη.
 Ἀντί γι' αὐτό τούς λέγει: «χαίρετε δέ ὅτι τά ὀνό-
 ματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς»!

Αὐτός ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ταιριάζει ἀπόλυτα
 στόν σήμερα τιμώμενο Ἅγιο Ἀπόστολο καί Εὐαγ-
 γελιστή Λουκᾶ. Τό δικό του ὄνομα ἄξια καί δί-
 καια «ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Ὁ Λουκᾶς ἦταν
 ἰατρός, ἄριστος ζωγράφος καί γλωσσομαθής. Ὡς
 ἰατρός θά μπορούσε νά χαίρεται μέ τίς ἀπολαβές
 τοῦ ἐπαγγέλματός του. Ὡς ἄνθρωπος εὐπορος
 καί καλλιεργημένος θά μπορούσε νά βολευτεῖ
 στήν εὐμάρεια καί στήν ἀνεμελιά. Ἡ ψυχή του,
 ὅμως, δέν τραυματίζεται ἀπό τά βέλη τῆς βόλε-
 φης καί τῆς ἀποχαύνωσης. Ἔχει μέσα του πνευ-
 ματικές ἀναζητήσεις. Ψάχνει τήν ἀλήθεια τῆς

ζωῆς καί τόν σκοπό τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξῆς. Ὑποῖτο, ὅταν συναντιέται μέ τόν Μεγάλο Ἀπόστολο Παῦλο, σαγηνεύεται ἀπό τό κήρυγμά του. Γίνεται πιστός μαθητής καί ἀκόλουθος. Δέν τόν ἐγκαταλείπει ποτέ. Τόν συνοδεύει στή φυλάκιση στή Ρώμη καί στόν μαρτυρικό θάνατο. Ὡς μιμητής τοῦ διδασκάλου του γίνεται καί ὁ ἴδιος ἀπόστολος. Ἀπό διάθεση ἀγάπης καί προσφορᾶς συγγράφει τό ὠραιότατο Εὐαγγέλιό του καί τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, πού εἶναι τό πιό ὁμορφο βιβλίο τῆς Καινῆς Διαθήκης. Εἶναι ὁ πρῶτος χριστιανός ἐπιστήμονας καί ἱστορικά ὁ πρῶτος ἀγιογράφος τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι αὐτός πού μᾶς ἔδωσε τίς περισσότερες πληροφορίες γιά τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί λεπτομέρειες τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Ἰησοῦ. Ἐργάστηκε ἱεραποστολικά καί ποιμαντικά στή Θήβα τῆς Βοιωτίας. Ἐκεῖ κοιμήθηκε στά ὀγδόντα του χρόνια. Ἀξίως «ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς» τό ὄνομά του ἐξαιτίας τῆς ἀγάπης του πρός τόν Θεό καί τῆς προσφορᾶς του γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου.

Ἐμεῖς σήμερα, πού θαυμάζουμε τήν προσω-
πικότητα τοῦ Λουκᾶ, ἅς ἀναλογιστοῦμε τί πρέπει
νά κάνουμε γιά νά ἀκούσουμε σάν τούς μαθητές
τοῦ Ἰησοῦ τόν ἴδιο λόγο πού εἶπε σ' ἐκείνους:
«χαίρετε δέ ὅτι τά ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς
οὐρανοῖς».

Οἱ ἄνθρωποι χαίρονται γι' αὐτά πού ἔχουν
καί γι' αὐτά πού καταφέρνουν. Χαίρονται πού τά
ὀνόματά τους γράφονται σέ τιμητικές πλάκες καί
πλακέτες, πού καταχωροῦνται στό διαδίκτυο,
πού ἀποτυπώνονται στίς σελίδες τῆς ἱστορίας.
Ἰκανοποιοῦνται ἀπό τά καλά σχόλια, ἀπό τά ἰδε-
ογράμματα τῆς ἀποδοχῆς, ἀπό τίς μώβ καί κόκ-
κινες καρδοῦλες τῆς συμπάθειας καί τῆς ἀγάπης
μέσα στά κοινωνικά δίκτυα. Ξεχνοῦν οἱ ἄνθρωποι
ὅτι γιά κανέναν δέν εἴμαστε τίποτα. Ὅλοι αὐτοί
πού σήμερα μᾶς ἀποδέχονται αὔριο θά μᾶς ξεχά-
σουν. Θά καταντήσουμε κάτι λιγότερο ἀπό μία
ὑποσημείωση στόν παγκόσμιο ιστό. Ξεχνοῦν ὅτι
γιά τούς ἄλλους εἴμαστε κάτι πολύ κοντά ἢ καί
ἕνα τί πρίν ἀπό τό μηδέν.

Τό μόνο καί μεγαλύτερο κατόρθωμα, πού μπορούμε νά πετύχουμε στή ζωή, εἶναι νά γραφεῖ τό ὄνομά μας στούς οὐρανούς. Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερο ἐπίτευγμα ἀπό τό νά πολιτογραφηθοῦμε στούς κατοίκους τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὅσο ψηλά καί νά φτάσουμε στή γῆ, κάποτε θά διαλυθοῦμε στά στοιχεῖα ἀπό τά ὅποια πλαστήκαμε. Ὅσο χαμηλά καί ἂν βρισκόμαστε στή γῆ, ὅσο περιφρονημένοι καί ἂν εἴμαστε στόν κόσμο, ἐάν τό ὄνομά μας «ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς», τότε ἔχουμε κερδίσει τά πάντα! Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη καταξίωση ἀπό τό νά γίνουμε συμπολίτες τῶν ἁγίων καί παιδιά τοῦ Θεοῦ.

Γιά νά καταφέρουμε αὐτή τήν ἐγγραφή στά δελτάρια τοῦ οὐρανοῦ, εἶναι ἀπαραίτητο νά μιμηθοῦμε τόν σήμερα ἐορταζόμενο Ἀπόστολο καί Εὐαγγελιστή Λουκᾶ. Νά μιμηθοῦμε τήν ἀγάπη του γιά τόν Θεό καί τήν προσφορά του πρός τόν ἄνθρωπο.

Γιά τόν ἄνθρωπο πού στοχεύει στόν οὐρανό, ἡ ἀγάπη γιά τόν Θεό δέν εἶναι μόνον ἓνα συναίσθημα οὔτε μόνον κάποια σκέψη. Ἡ ἀγάπη γιά

τόν Θεό εἶναι τρόπος ζωῆς. Εἶναι ἓνας παράφορος ἔρωτας, κατὰ τόν ὁποῖο ὁ Θεός μπαίνει στό κέντρο τῆς ὑπαρξῆς τοῦ ἀνθρώπου καί ὅλα τά ὑπολοιπα περιστρέφονται γύρω ἀπό Ἐκεῖνον. Ὁ Θεός γίνεται ἡ ἀρχή καί τό τέλος γιά τά πάντα. Ὅλα ξεκινοῦν καί τελειώνουν στόν Θεό. Αὐτό κατὰ τόν κόσμο θεωρεῖται ἀκραῖο, δεσμευτικό, συντηρητικό, καταθλιπτικό, φονταμενταλιστικό καί περιττό. Ὅποιος, ὅμως, ἀγαπάει τόν Θεό, θεωρεῖ αὐτή τήν ἀγάπη ὡς τήν ὑπέρτατη χαρά τῆς ζωῆς, ὡς τή μεγαλύτερη καταξίωση, ὡς τό ἀπόλυτο πλήρωμα τῆς ὑπαρξῆς. Αὐτή ἡ ἀγάπη γιά τόν Θεό ἐκφράζεται ὡς προσευχή, ὡς λατρεία, ὡς συμμετοχή στά μυστήρια, ὡς μελέτη τοῦ θείου θελήματος, ὡς πνευματικός ἀγώνας μετάνοιας, ὡς ἐλευθερη ὑπακοή στόν πνευματικό, ὡς ἐκούσια ὑποταγή στό ζωντανό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀγάπη γιά τόν Θεό εἶναι ἀληθινή, ὅταν ὁ Θεός δέν εἶναι μία περιστασιακή ἀνάμνηση ἀλλά μία διαρκῆς μνήμη, μία ἀδιάλειπτη κοινωνία μαζί Του, μία ἀνάγκη εὕρεσής Του πιό ἐπιτακτική καί ἀπό τήν ἀναπνοή. Μιά τέτοια ἀγάπη ὁ Θεός δέν τήν

ξεχνάει. Καταχωρεῖ αὐτόν πού τή διαθέτει στούς καταλόγους τοῦ οὐρανοῦ, ὅπως ἔκανε μέ τούς μαθητές Του καί μέ τόν Λουκᾶ.

Ἐπίσης, γιά νά καταγραφοῦν τά ὀνόματά μας «ἐν τοῖς οὐρανοῖς», εἶναι ἀπαραίτητο νά ἐπαναπροσδιορίσουμε τή σχέση μας μέ τούς ἀνθρώπους. Ὅταν ἡ σχέση μέ τούς ἄλλους εἶναι σχέση προσφορᾶς καί θυσίας, μόνον τότε καταθέτουμε τό ὄνομά μας στόν οὐρανό. Σέ μιά ἐποχή ἀδιαφορίας καί ἐκμετάλλευσης, σέ μία κοινωνία πού τό κέρδος στέκει πάνω ἀπό τόν ἄνθρωπο, σ' ἓνα περιβάλλον πού ὁ καθένας εἶναι κόλαση γιά τόν διπλανό του, ἡ προσφορά καί ἡ θυσία φαντάζουν οὐτοπία καί ἀνεδαφικότητα. Σ' αὐτό τό σκληρό καί ἀπάνθρωπο περιβάλλον ἐμεῖς καλούμαστε νά κάνουμε τή διαφορά. Ὁ Κύριος θέλει, ἐκεῖ πού οἱ ἄλλοι ἀρπάζουν, ἐμεῖς νά προσφέρουμε, ἐκεῖ πού οἱ ἄλλοι πληγώνουν, ἐμεῖς νά ἐπουλώνουμε, ἐκεῖ πού οἱ ἄλλοι γκρεμίζουν, ἐμεῖς νά χτίζουμε. Ἡ προσφορά χωρίς ἀντάλλαγμα, ἡ θυσία χωρίς ἀναγνώριση, αὐτά εἶναι ὁ πλοῦτος καί ἡ δύναμη τοῦ χριστιανοῦ. Στήν ἐργασία, στή

συζυγία, στή φιλία, στήν κάθε ομάδα νά είμαστε αὐτοί πού θά προσφέρουμε, πού θά ὑπομένουμε, πού δέν θά ζητᾶμε, πού θά θυσιαζόμαστε γιά τό κοινό συμφέρον καί ὄχι γιά τό δικό μας. Στό οὐρανό δέν γράφονται τά ὀνόματα τῶν ἀσκητῶν καί τῶν εὐσεβῶν. Γράφονται τά ὀνόματα τῶν φιλότιμων καί ὅσων ἀγάπησαν θυσιαστικά τούς ἄλλους.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος καί Εὐαγγελιστής Λουκᾶς εἶναι ἓνα αἰώνιο πρότυπο γιά τούς πιστούς. Τό ὄνομά του «ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς», ἐπειδὴ ἀγάπησε τόν Θεό καί πρόσφερε στόν ἄνθρωπο. Ἄς τόν μιμηθοῦμε σ' αὐτή τήν ἀγάπη καί τήν προσφορά. Ἐτσι θά γραφεῖ καί τό δικό μας ὄνομα «ἐν τοῖς οὐρανοῖς», ἐκεῖ ὅπου βασιλεύει ἡ ὁμορφιά τοῦ Θεοῦ, ἡ χαρά τῆς ἀγάπης καί ἡ λαμπρότητα τῆς αἰώνιας δόξας. Ἀμήν.